

DREPTURILE OMULUI ȘI LIBERTĂȚILE RELIGIOASE ÎN ROMÂNIA. O PERSPECTIVĂ AMERICANĂ (1981-1987)

Gheorghe I. Florescu

Odată cu înglobarea României, fără a se ține cont de voința ei, în sfera de dominație a Kremlinului, urmată de o comunizare brutală, religia a devenit un subiect de dispută între o ideologie a servituții primare și identitatea unei națiuni al cărei trecut nu poate fi înțeles fără a se avea în vedere componenta lui spirituală. Treptat, această gravă intruziune străină a luat forme dintre cele mai neașteptate și dramatice, prin care s-a urmărit, cu obstinație, compromiterea religiozității prin impunerea forțată a unei dogme politice, ca pe un crez al unui individ obligat să devină ateu. Doctrina comunistă, care propăvăduia un bigotism propriu dezumanizării și solidarității proletare, substituite drepturilor omului, și-a propus, ca o condiție *sine qua non* a unei „victorii” totalitare, să compromită și apoi să interzică românilor libertatea lor religioasă și de conștiință. Încă de la început chiar, între ocupantul anarhizant și credinciosul căruia i se repeta zilnic un refren cu intonații hipnotice, s-a ajuns la o confruntare inevitabilă, cu manifestări atavice, afișate de „eliberatori”. Autoritățile comuniste din România, adepte necondiționate ale ocupantului liber-cugetător, au declanșat o ofensivă necruțătoare împotriva tuturor confesiunilor definiții pentru români, pentru a-și impune dogmatismul lor politic, potrivit profilului național. S-a ajuns astfel la o deformare progresivă, prin mijloace coercitive, a tuturor instituțiilor din domeniul educației, învățământului, culturii etc., recurgându-se, treptat, la suspendarea unor culte și la punerea în practică a celor mai neașteptate măsuri de distrugere a diferite lăcașe de cult, precum și la interzicerea oficială a participării românilor la tradiționala viață confesională. Între antireligiozitatea ideologică a regimului politic comunist și români s-a ajuns la un conflict deschis, afirmat în modalități diferite, care a luat forme din cele mai grave. Religia a fost eliminată din școli, cărțile care aveau vreo legătură cu credința au fost interzise, multe biserici au fost închise și chiar dărâmate, numeroși fruntași ai vieții ecleziastice au fost arestați și încarcerați, unele culte au fost declarate ilegale etc. Așa cum era și de așteptat, în aceste condiții s-a ajuns la o confruntare manifestă și foarte dură între credincioși și autoritățile comuniste, care a evoluat către forme de manifestare ce se repercutau, evident, asupra identității naționale. În cele patru decenii și jumătate de comunism, numeroși credincioși au fost obligați să accepte sacrificii greu imaginabile azi, pentru a-și afirma identitatea și demnitatea, inseparabile de religie. Primitivitatea antireligioasă a comunismului

a devenit o evidență incontestabilă atunci când a recurs la suprimare, pentru a-și demonstra pretinsa superioritate, care era de fapt o monomanie sanguinară.

În anii de după 1989, istoricii, politologii, oamenii de litere și diverse personalități din lumea confesională, bineînțeles, au încercat să reconstituie drama nesfârșită a credincioșilor din România și modalitățile prin care aceștia s-au împotrivit unui regim politic antinațional, care a încercat a se subroga bisericii, libertăților religioase și drepturilor omului. Un nume care s-a evidențiat, începând cu anul 1978, printre cei care și-au afișat în mod public adversitatea față de politica anticofesională a regimului comunist a fost Profesorul Petru Cocârțeu, remarcat, petru atitudinea sa contestatară, de unii istorici și diplomați din Anglia, S.U.A., Franța și România¹. După o activitate recunoscută, desfășurată în rândul comunității baptiste din Caransebeș, Petru Cocârțeu a devenit o persoană „incomodă” pentru autoritățile comuniste, atunci când a compărut, la 2 aprilie 1978, printre semnatarii declarației de fondare a Comitetului Creștin Român pentru Apărarea Drepturilor Religioase și de Conștiință². Militând pentru încetarea persecuțiilor religioase în România, el a fost arestat în ziua de 15 octombrie 1978, la Caransebeș, și condamnat la 25 de ani de închisoare, pedeapsă comutată în cele din urmă la un an de detenție, din lipsă de probe. Intrigate de statornicia și justețea demersului său, precum și de ecoul declanșat de apelul A.L.R.C., intitulat **Încetați prigoana**, oficialitățile locale i-au sugerat la un moment dat să plece din țară. Refuzul repetat a atras după sine înscenarea unui accident rutier, din care a scăpat ca prin minune, rămânând însă cu urmări grave pentru toată viața. La 8 februarie 1981 a părăsit țara, ajungând la New York City o săptămână mai târziu, pentru a se muta, nu după mult timp, în California. La 4 aprilie 1981, conferența deja la San Francisco, despre persecuțiile religioase din România comunistă. Odată ajuns în America și-a reluat vechea misiune și, așa cum singur va recunoaște, „am organizat conferințe, mitinguri, am făcut tot felul de intervenții, am scris și am vorbit la Departamentul de Stat, la Congresul Statelor Unite, precum și la diferite organizații americane și [...] internaționale, pentru a-i ajuta pe creștinii

¹ **Am sperat, zi de zi, că-mi voi revedea țara**, Prezentare și interviu realizate de Gheorghe I. Florescu, I, *Convorbiri literare*, Iași, Nr.11, Noiembrie 2003, p. 79-82; Nr. 12, Decembrie 2003, p. 88-90; Dorin Dobrincu, **Libertate religioasă și contestare în România lui Ceaușescu: Comitetul Creștin Român pentru Apărarea Libertății Religioase și de Conștiință (ALRC)**, în *Analele Sighet*, Vol. 10, *Anii 1973-1989: Cronica unui sfârșit de sistem*, București, Fundația Academia Civică, 2003, p. 203-227. Vezi și Petru Cocârțeu, **Viziunea unei națiuni**, <Târgoviște>, Editura Macarie, 1998; Gheorghe I. Florescu, **Un autor și o carte**, în *Cronica*, Iași, Nr. 1, Ianuarie 1999, p. 2, 4; Gheorghe I. Florescu, Petru Cocârțeu, Coordonatori, **România. Viziune, faptă, și cunoaștere**, Houston, Humble, Texas, RABRS, Inc., 2006; **Cocârțeu, Petru**, în Dan Fornade, **Românii din America. 500 personalități din S.U.A. și Canada**, Montreal, Danway Publications, 2001, p. 103.

² Acest organism interconfesional a activat până în 1982. Vezi **Am sperat, zi de zi, că-mi voi revedea țara**, I, p. 81.

din România”³. La 8 iunie 1981, a adresat un raport Casei Albe, Congresului S.U.A. și Amnesty International, din Londra, în care descria tratamentul aplicat creștinilor din România de către Securitate. La începutul aceleiași veri, s-a stabilit în Akron, Ohio, unde a continuat ceea ce începuse la San Francisco. Trebuie precizat că între timp, A.L.R.C.-ul fusese reorganizat în S.U.A., de către Pavel Nicolescu, expulzat din România în 1979. Nu trebuie uitat că în acea vreme oficialitățile americane se arătau foarte interesate de modalitatea în care erau respectate drepturile omului și libertățile religioase în țările comuniste din Europa, punându-se un accent deosebit pe realitățile confesionale, transformate într-o chestiune controversată, care depășise de mult stadiul unei dispute teoretice⁴.

Demersul inițiat de Petru Cocârțu, abia descins în Lumea Nouă, a beneficiat, prin urmare, de un context internațional favorabil, afirmat atât în spațiul american, cât și în cel al Europei de Vest. Peseverent și animat de cele mai înalte și curate sentimente umane, atribute definitorii pentru un lider, el a reușit să determine, prin întreaga sa activitate, declanșarea unui curent de opinie favorabil credincioșilor bapțiști din România, dar nu numai lor, afișat de cele mai înalte instituții de stat din S.U.A. și din Europa. Scrisorile pe care le publicăm cu această ocazie, care relevă consecința imediată a acțiunii întreprinse de Petru Cocârțu, au o importanță deosebită pentru cunoașterea dimensiunii exacte a dramei românilor din acei ani. Problematika abordată de această corespondență nu era una strict protocolară, deoarece reclama o implicare instituționalizată a destinatarilor. Depeșele în discuție aveau în primul rând un rost informațional, dar fiecare sugera adoptarea unei atitudini oficiale. Și nu doar de consolare circumstanțială, ci una care să atragă după sine o ameliorare a unei stări de fapt ce nesocotea credința unei națiuni, adică dominantă ei cea mai de preț, care-i fixează locul cuvenit pe harta lumii creștine. Fiecare scrisoare din cele transcrise aici ne face să înțelegem că autorii lor erau destul de informați asupra intruziunilor și a discriminărilor care grevau realitățile confesionale ale României comuniste. Semnificația acestor scrisori este una deosebită, întrucât semnatarii lor erau niște personalități dintre cele mai înalte în ierarhia administrației și *Establishment*-ului american: Casa Albă, Congresul Statelor Unite, Departamentul de Stat, înalte instituții internaționale, precum: Amnesty International (Londra) și Amnesty International U.S.A. (New York City), Christian Solidarity International (Zurich), Nations Unies. Haut Commissariat pour les Réfugiés (Geneva), Commission on Security and Cooperation in Europe. Congress of the United States (Washington, D.C.) etc. Întrucât corespondența lui Petru Cocârțu era purtată la nivele atât de înalte, oficialii cărora li se adresa el erau figuri dintre cele mai reprezentative ale anilor '80: George Bush, Vicepreședinte al S.U.A., Edward M. Kennedy, Jesse Helms,

³ Petru Cocârțu, **Leadership și viziune, în România. Viziune, faptă și cunoaștere**, p. 28.

⁴ Dorin Dobrinu, **op.cit.**, p. 210-212, 224.

Alan Cranston, John Glenn și Alfonse M. D'Amato, senatori ai S.U.A., Dante B. Fascell și Mary Rose Oaker, membri ai Camerei Reprezentanților, Mircea Malița, Ambasador al României în S.U.A., înalți funcționari ai Biroului Vicepreședintelui S.U.A., Departamentului de Stat, Amnesty International (West-Germany), Amnesty International U.S.A. (New York City), Națiunilor Unite (Geneva), Senatului Statului Kentucky (Frankfort, Kentucky) și ai Comisiei de Securitate și Cooperare în Europa (Washington, D.C.) etc.

Nici una dintre scrisorile pe care le avem în vedere nu are un caracter eminamente personal, așa cum am mai afirmat, întrucât fiecare a fost suscitată de o realitate cu particularități naționale și internaționale, care caracteriza un sistem politic retrograd și o epocă necunoscută încă îndeajuns și care continuă a provoca opinii controversate sau chiar contrare adevărului istoric. Cele 24 de texte, cu valoare incontestabilă de document, se vor adăuga altor mărturii asemănătoare, apropiindu-i pe cei interesați de o problemă actuală și azi, întrucât zilnic apar întrebări ce așteaptă un răspuns ce nu mai poate fi amânat.

Chiar de la început, oficialitățile contactate de Petru Cocîrțu s-au arătat impresionate de faptul că în România persecuția practică în sfera vieții religioase era deosebit de gravă și deci inacceptabilă, citându-se, nu întâmplător, cazul Părintelui Gheorghe Calciu-Dumitreasa. La 29 iunie 1981, senatorul Gesse Helms îi comunica lui Petru Cocîrțu că l-a înștiințat pe ambasadorul român din Statele Unite despre situația drepturilor omului în țara sa și că va continua să-l impulsioneze pe Secretarul de Stat pentru a comunica guvernului de la București „profunda noastră dezolare” în această chestiune. În același sens se pronunța și Amnesty International, la 20 iulie 1981. William D. Eckert, apoi, îi comunica, la rândul său, din partea lui George Bush, Vicepreședinte al Americii, că va informa Departamentul de Stat asupra situației din România. În scrisoarea sa din 5 august 1981, senatorul Edward M. Kennedy, avertizat asupra anormalităților evidențiate de realitățile românești din sfera drepturilor omului, se arăta încrezător în soluționarea lor.

O altă problemă discutată în aceste scrisori era aceea care se referea la demolarea a doua biserici baptiste, caz semnalat Ambasadei americane din București, pentru eventuale investigații. În aceeași scrisoare, Robert W. Becker ridică chestiunea dreptului de a emigra, arătându-se la curent cu „cazul” Gheorghe Calciu-Dumitreasa. La 5 decembrie 1984, Vicepreședintele S.U.A. îl înștiința pe Petru Cocîrțu că „am cerut oficialilor de la Departamentul de Stat să investigheze toate declarațiile privitoare la violările drepturilor omului care au fost aduse la cunoștința mea”, trimițând scrisoarea pe care o avea în vedere Departamentului de Stat. În consecință, la 7 februarie 1985, Thomas A. Lynch Jr., de la Departamentul de Stat, îi scria lui Petru Cocîrțu, răspunzând scrisorii acestuia, care îi parvenise prin intermediul lui George Bush, că „oficialii Statelor Unite, de la toate nivelele, atrag cu regularitate atenția guvernului

român asupra interesului nostru profund asupra libertății de exprimare religioasă în România”, promițând a se interveni din nou în acest sens. Mai mult decât atât, la 25 martie 1985, Dante B. Fascell, Chairman al Comission on Security and Cooperation in Europe, cu sediul în Washington, D.C., i se adresa lui Mary Rose Oakar, membră a Camerei Reprezentanților, care îi scrisese despre problemele a două familii din România, subliniind că instituția pe care o reprezenta a informat Congresul S.U.A. despre diferitele inconveniente cu care se confruntau credincioșii din România. Mary Rose Oakar, la rândul ei, îi scria lui Petru Cocîrțeu, informându-l că s-a adresat autorităților române și U.S. Congressional Helsinki Commission, cerându-le implicarea în chestiunea credincioșilor din România și din alte țări din Europa de Est, conchizând că atitudinea oficililor români este departe de cea așteptată.

În afară de documentele care îl privesc nemijlocit pe dl. Petru Cocîrțeu, acela interesat de problematica acestei corespondențe va putea consulta și câteva scrisori care nu i-au fost adresate lui, dar care au o legătură directă cu el sau au fost prilejuite de campania sa de informare a oficialităților americane asupra realităților confesiunii baptiste din România. Pe lângă cele pe care le-am menționat deja, remarcăm intervenția lui Gene Huff, funcționar republican la Kentucky State Senate, care îi aducea la cunoștință Ambasadorului Mircea Malița, la 10 ianuarie 1984, că în România s-au petrecut „doua incidente”, din sfera libertăților religioase, rugându-l să investigheze cazurile respective. La 11 martie 1985, Mary Rose Oaker îl informa pe Ambasadorul David B. Funderburk asupra necazurilor unei familii de bapțiști din Arad, care solicita viza americană. Un caz asemănător era semnalat și de Alfonse M. D’Amato, la 29 mai 1985. O lună mai târziu, James McDonald i se adresa unui pastor baptist din Kent, Ohio, mulțumindu-i pentru „scrisoarea privitoare la situația creștinilor din România” și asigurându-l că oficialitățile americane vor acționa în vederea dobândirii de către credincioșii din România a drepturilor lor, în acord cu deciziile adoptate în acest sens la Helsinki și Madrid.

Următoarele texte sunt niște notificări, datate 25 și 27 septembrie, dar și 3 octombrie 1985, ale Comisiei pentru Securitate și Cooperare în Europa, din cadrul Congresului Statelor Unite, și privesc două familii de români care aveau dificultăți cu oficialitățile din țara lor în încercarea de a emigra în America. În sfârșit, ultima corespondență pe care o avem în vedere poartă data de 26 februarie 1987 și a fost emisă de directorul Biroului pentru Afacerile Europei de Est și ale Iugoslaviei, din cadrul Departamentului de Stat al Statelor Unite, referindu-se la tratamentul credincioșilor din România și încheind cu încredințarea că vor fi exercitate presiuni asupra guvernului român pentru respectarea drepturilor omului și a libertăților religioase.

Scrisorile pe care le transcriem în continuare ni se înfățișează, azi, ca niște istorii din alte vremuri, care, odată cu trecerea anilor, vor dobândi, neîndoielnic, o conotație mai complexă. Dincolo de consemnarea, frustă de cele

mai multe ori, a unor situații tragice, fiecare din aceste depeșe este o atenționare foarte serioasă adresată oficialităților române, dar și unor înalte instituții internaționale, asupra regimului drepturilor omului și a libertăților religioase care au funcționat în țara noastră în anii dictaturii comuniste. Campania de sprijinire a unor indivizi sau familii, cu „probleme”, nu urmărea doar soluționarea acelor câteva „cazuri” izolate și aparent întâmplătoare, ci afirmarea unei atitudini principiale, exprimată la nivelul celor mai înalte foruri de decizie din S.U.A. și Europa, în sfera comportamentului abominabil exercitat de regimul de la București față de toți românii, nu numai față de bapțiști. Fiecare scrisoare, chiar dacă are în vedere un nume sau un context special, evidențiază o reacție subsumată unei politici în centrul căreia era situat întotdeauna individul, cu drepturile lui, și nu o ideologie internaționalistă, care eluda un principiu esențial al drepturilor omului. Așa cum se înțelege uneori din scrisorile în discuție, străduințele înalților demnitari americani și europeni, angajați în încercarea de a impune autorităților române respectarea unor drepturi fundamentale, erau urmate doar arareori de o soluționare acceptabilă măcar pe moment. Privite din această perspectivă, intervențiile lui Petru Cocîrțeu dobândesc o semnificație aparte, iar numele lui împrumută ceva din aura proprie liderilor autentici. Dacă încercările unei singure persoane s-au soldat cu atâtea reacții, exprimate de cei mai înalți demnitari ai administrației și vieții publice americane, ne putem întreba, cu îndreptățire, ce schimburi de mesaje au intervenit, de-a lungul anilor, între oficialitățile de vârf ale sferelor politice și diplomatice americane și române, în chestiunea drepturilor omului și a libertăților religioase din țara noastră⁵.

⁵ Toate scrisorile sunt semnate de autori.

I

JESSE HELMS
NORTH CAROLINA

United States Senate
Washington, D.C. 20510
June 29, 1981

Mr. Petru Cocîrțeu
2120 Laura Avenue
San Leandro, California 94577

Dear Mr. Cocîrțeu:

I thank you very much for your recent letter documenting the savage persecution of believing Christians that is underway in Romania.

I have received many letters about this in recent months, and notably about the harsh treatment of Father Calciu.

I have conveyed my concern about the human rights of all these people to the Romanian Ambassador; and I will continue to urge our own Secretary of State to convey to the government of Romania our profound distress about the suffering arbitrarily imposed on individuals for no other reason than their religious faith.

I hope you will convey to your Christian colleagues here and in Romania my deep interest in their welfare and my prayers that the Lord will renew their strength as they continue to give Christian witness in a land of persecution.

With kind regards.

Sincerely,
Gesse Helms

JESSE HELMS: on

II

AMNESTY
INTERNATIONAL

International Secretariat, 10 Southampton Street, London WC2E 7HF, England
Telephone: 01-836 7788 Telegrams: Amnesty London Telex: 28502

United Nations
Human Rights Award

20 July 1981
Petru Cocîrțeu
2120 Laura Avenue
San Leandro, CA 94577
USA

Dear Petru Cocîrțeu,

Thank you for sending us the circulars providing information on religious persecution in Romania. As you are aware, Amnesty International has adopted a number of individuals mentioned in the circular as prisoners of conscience and Amnesty International groups in a number of countries have been campaigning on their behalf.

We are concerned about the information provided in your circular that Father Gheorghe Calciu Dumitreasa is presently held in Rahova prison. According to the information received by us in February 1981, Father Calciu was transferred to the Jilava Prison Hospital at the end of 1980. Can you please let us know if your information that he is presently in Rahova prison means that he was transferred to Rahova after having been treated in the Jilava Prison Hospital? Do you know the date of his transfer.

We would also be interested to receive any further information you may have on the cases of the following individuals mentioned in your circular: Pavel Brădeanu, Budușel Cornel, Munteanu Nicolae and Ionel Prejban. We are enclosing a number of „Prisoner Data Questionnaires” for this purpose.

For your information, we have been informed from a number of sources that Father Godo was released from prison sometime at the end of April after a new investigation into his case had been instituted.

Waiting to hear from you.

With best wishes,

Anna Weinfeld

Research Department

Cc: Ion Pator

No. 300 Elmhurst Street

Apt. 8 Hayward CA 94544

Emil Vlad

1083 Melcher Street

San Leandro CA 94577

III
OFFICE OF THE VICE PRESIDENT
WASHINGTON

August 3, 1981

Mr. Petru Cocîrțeu

2120 Laura Avenue

San Leandro, California 94577

Dear Mr. Cocîrțeu:

Thank you for your letter to the Vice President concerning the treatment of Christians in Romania.

It was thoughtful of you to write the Vice President and he appreciates your taking the time to do so. I have taken the liberty of forwarding your letter to officials in the Department of State so that they might look into the situation you describe and correspond with you directly.

With best wishes,

Sincerely,
William D. Eckert
Lieutenant Colonel, USAF
Military Assistant/Aide
to the Vice President

IV

EDWARD M. KENNEDY
MASSACHUSETTS

United States Senate
Washington, D.C. 20510

August 5, 1981

Mr. Petru Cocîrțeu

2120 Laura Avenue

San Leandro, California 94577

Dear Mr. Cocîrțeu:

Thank you for your informative letter regarding the situation in Romania. I share your deep concern over the continuing persecution of innocent Romanians.

The Romanian Government has permitted increasing numbers of its citizens to emigrate to the United States and has proved particularly responsive to family reunification requests. Recently I have been able to help secure the emigration of Nicolae Dascălu, the famous unionist, as well as the Mihai Bărbulescu family.

I am hopeful that we can make further progress in U. S. – Romanian relations, particularly in the field of human rights and in cases such as those you describe.

Thank you again for writing, and best wishes,

Sincerely,
Edward M. Kennedy

V
DEPARTMENT OF STATE
Washington, D.C. 20520

September 9, 1981

Dear Mr. Cocîrțeu:

Your recent letter to the Vice President concerning the treatment of Christians in Romania has been referred to me for reply.

The reports of the closure or demolition of Baptist churches in Cloșani and Motru have passed the information in your letter to the Embassy in Bucharest for further investigation.

I have also sent the list of names of Romanian Christians interested in emigrating from Romania to our Embassy with the request that it provide all appropriate assistance to them. It is the policy of the United States to encourage the Romanian Government to permit individual Romanians to emigrate to countries of their choice. We trust that our efforts on the behalf of all Romanians wishing to emigrate will assist them to obtain permission to leave Romania in an unhindered and expeditious manner.

The Department of State is very familiar with the case of Father Gheorghe Calciu, and has release from prison. It is our present understanding that he is in relatively good health in Bucharest. We hope that our efforts on his behalf will bring about his release in the near future.

The Department is also familiar with the case of the five Romanians arrested for attempting to smuggle Romanian language bibles into the Soviet Union for distribution to Romanian speakers living in Moldavia. The five individuals whom you list in your letter were sentenced for illegal possession of foreign currency, bribing or attempting to bribe border officials, and smuggling. It is our understanding that their fines have been paid by fellow believers in Romania, and that efforts are being made to reduce their sentences. Under the circumstances it would not appear appropriate for the United States Government to intervene on their behalf.

Sincerely yours,

Robert W. Becker
Romanian Desk Officer

Cc: American Embassy Bucharest
Mr. Petru Cocîrțeu,
2120 Laura Avenue,
San Leandro, CA 94577.

VI
AMNESTY INTERNATIONAL
Sektion der Bundesrepublik Deutschland e. V

Petru Cocîrțeu
2120 Laura Avenue
San Loredano, CA 94577
USA

Bezirk 3890 Gruppe 1642

Dear Petru Cocîrțeu,

Unfortunately, we got Your address so late from the International Secretariat of amnesty international, that we could not approach You sooner. We, one of the three ai-groups, which had adopted You during Your imprisonment in 1978, are interested, whether we could help You in any form. If so, please let us know.

Furthermore, we are eager to learn; for our further work to help prisoners for religious, political or ethnical reason; whether You know during Your imprisonment, that amnesty international was engaged in Your case. Did prisoners in general know about ai's work. Your information could certainly give us valuable hints to improve our methods to help innocent captives and could teach us a lot about our work's effect on the imprisoned.

We hope, that now – being in the United States – You have the chance to practise Your religion freely, without any repression.

With the best wishes and the hope to hear from You soon.

Gerhard Zotz
(for the ai-group Marktoberdorf)

Our address:
ai-Group 1642 c/o Gerhard Zot
Bahnhofring 2
8955 Aitrang
West-Germany

VII

ALAN CRANSTON
CALIFORNIA

United States Senate
Washington, D.C. 20510

February 22, 1982

Mr. Petru Cocîrțeu
1083 Melcher Street
San Leandro, California 94577

Dear Mr. Cocîrțeu,

Thank you for your letter to Senator Jackson who passed it along to me. I very much appreciate your kind offer of assistance to provide me with information concerning the human rights situation in Romania. I will certainly keep your offer in mind. I have also taken the liberty of sending your letter to the Department of State, the agency responsible for preparing an annual country report on human rights.

In the meantime, I continue to work with the State Department on human rights cases and to join in efforts encouraging the Romanian government to improve its human rights record and emigration policy.

I appreciated hearing from you.

With best wishes,

Sincerely,
Alan Cranston

VIII

JESSE HELMS
NORTH CAROLINA

United States Senate
Washington, D.C. 20510
May 5, 1982

Mr. Petru Cocîrțeu
41 Cambridge Avenue
San Leandro, CA 94577

Dear Mr. Cocîrțeu:

Many thanks for your letter of February 16 calling to my attention the ongoing persecution of Christian believers in Romania. I am grateful to have the documentation about these Romanian citizens and will see that it used to maximum effect in our dealings with the government of Romania.

With kind regards.

Sincerely,
Jesse Helms

JESSE HELMS: opn

IX

AMNESTY INTERNATIONAL U.S.A. MIDWEST REGIONAL OFFICE

National Section Office

407 S. Dearborn, Rm. 500

304 West 58th Street

Chicago, IL 60605

New York, NY 10019

312/427-2060

March 8, 1983

Mr. Petru Cocîrteu

709 S. Lincoln

Kent, Ohio 44240

Dear Mr. Cocîrteu:

I am writing to confirm your participation in the 1983 Amnesty International Midwest Regional Conference in Chicago on April 15-17. We are delighted that you have agreed to appear on the program.

As is indicated on the enclosed brochure, you will be speaking at a public forum on Friday, April 15. We would like for you to speak about 15-20 minutes on your experiences related to human rights violations in Romania.

On Saturday, April 16, we are anticipating that you would be available to participate in the opening plenary and the noon-hour country sessions in which your knowledge of Romania would be most helpful. In addition, I know that our members would appreciate having the opportunity to speak informally with you at the Social Hour and the International Fiesta on Saturday evening.

We shall cover your travel expenses to and from Chicago, and we will provide food and lodging for you through Sunday afternoon, April 17.

I will be contacting you again in the next several weeks with more specific details. In the meantime, if you have any questions or comments, or if you would like additional information, please feel free to contact me.

I look forward to meeting you.

Warm regards,

Doris E. Strieter

Midwest Director

X

NATIONS UNIES

Haut Commissariat

Pour les Réfugiés

Télégrammes: HICOMREF

Télex: 27492 UNHCR CH

Téléphone: 31.02.61

CYP/24/3/M

UNITED NATIONS

High Commissioner

for Refugees

Palais des Nations

Ch-1211 Genève 10

Nicosia, 25 March 1983

Dear Reverend Cocîrteu

We thank you for your letter dated 3 March 1983 concerning Dr. Gheorghe Ștefan and family.

For your information Dr. Ștefan has left Cyprus and has proceeded to Athens where his case will be viewed for migration to another country.

A photocopy of your letter has been sent to our Branch Office in Athens and UNHCR Headquarters, Geneva.

We would like to add that it is always gratifying to receive letters such as yours concerning your compatriots who pass through our office and we feel that the interest you have shown will indeed greatly alleviate the hardship of their plight.

Thank you, once again, for the interest you have shown.

Yours sincerely

S. Halim

Chief of Mission in Cyprus

XI

United States Department of States
Washington, D.C. 20520

December 1, 1983

Mr. Petru Cocîrțeu
P. O. Box 3192
Kent, Ohio 44240
Dear Mr. Cocîrțeu:

Thank you for your letter of November 20 concerning fourteen persecuted Christian families in Romania. I appreciate your bringing this information to my attention.

I am sending copies of your letter and the attachment to the American Embassy in Bucharest and to the Department of State's Bureau of Human Rights and Humanitarian Affairs, since they too will be interested to have the information which you provided.

Sincerely,
Jonathan B. Rickert
Country Officer for Romania

Cc: Amembassy Bucharest
HA

XII

Kentucky State Senate
GENE HUFF
District 21

January 10, 1984

Capitol Building
Frankfort, Kentucky 40601
Telephone (502) 564-2450
P. O. Box 693
London, Kentucky 40741
(606) 864-4995

Mircea Malitza
Ambassador of the Socialist Republic of Romania
1607-23rd Street, NW
Washington, D.C. 20008
Dear Ambassador Malitza:

On the heels of my other letter, I was deeply disturbed to learn of two incidents that have allegedly just happened in Romania.

First of all, it has been reported to me that a Mr. Nicola<e> Tr<a>ian Bogdan, age 25 of Timo Suero⁶ has been murdered. This has been widely reported throughout the U.S., and I would certainly appreciate a response from you regarding it. I had a second call yesterday and was also informed of a trial that was delayed from last Friday, January 6th until January 27th.

This criminal trial involves a Reverend Iosif Ștefănuț, St. Diane #9, Brăila, Romania. Mr. Ștefănuț has been charged with the possession of Western Christian literature and also holding unauthorized religious services with an anti-socialist character.

This man is said to be of impeccable character and I cannot understand the government position in this matter.

Would you please investigate these cases and let me have a response at your discretion.

Yours truly,
GENE HUFF
Senate Republican Floor Leader

⁶ Timișoara.

XIII

THE VICE PRESIDENT

Washington

December 5, 1984

Mr. Petru Cocîrțeu
Post Office Box 3192
Kent, Ohio 44240
Dear Mr. Cocîrțeu:

Thank you for your recent letter concerning the Tîrlescu⁷ and Pavel families in Romania.

It was thoughtful of you to write. Your concern in this matter is understood, and I appreciate your having taken the time to share information with me regarding the Tîrlescu⁷ and Pavel families. I have asked officials at the Department of State to investigate all allegations of human rights violations which are brought to my attention. I have, therefore, forwarded your letter to officials at the State Department with a request that they correspond with you directly and that they provide a copy of their response to my office.

With best wishes,

Sincerely,
George Bush

XIV

United States Department of State
Washington, D.C. 20520

February 7, 1985

Mr. Petru Cocîrțeu
P.O. Box 3192
Kent, Ohio 44240
Dear Mr. Cocîrțeu:

Your letter to Vice President Bush expressing concern about the religious rights situation in Romania has been referred to me.

I can assure you that U. S. officials at all levels regularly make clear to the Romanian Government our strong interest in freedom of religious expression in Romania. In some instances, such as the Romanian authorities' continued restraint from arresting dissident Baptist pastors, our contacts with the Romanian Government have been encouraging and suggest some Romanian sensitivity to public opinion in the U. S. and Western Europe.

Regarding the individual cases you mention, we understand from the American Embassy in Bucharest that an annex of the Baptist church at Bistrița was demolished early last autumn due to an alleged building code violation. The church itself has not been torn down. We have had unconfirmed reports that the Baptist church at Găujani (Vîlcea) has been closed, but have had no word on the possibility of its destruction and have asked the Embassy in Bucharest to check into the situation. We have no current information on the status of Gavril Tîrlescu or Dragu Pavel in Caransebeș.

Sincerely,
Thomas A. Lynch, Jr.
Country Officer for Romania

XV

Congress of the United States
House of Representatives
Washington, D.C. 20515

⁷ Acest nume apare în două forme: Gavril Tîrlescu și Gavril Târlescu.

MARY ROSE OAKAR
20th District, Ohio
District Office:
523 Federal Court Building
215 Superior Avenue
Cleveland, Ohio 44114
(216) 522-4927

Washington Office:
2438 Rayburn House Office Building
Washington, D.C. 20515
(202)225-5871

Committees:
Banking, Finance and Urban Affairs
Post Office and Civil Service
Chair, Subcommittee on Compensation
and Employee Benefits
Select Committee on Aging
Chair, Task Force on Social
Security and Women
Committee on House Administration
Whip at Large

March 11, 1985

Mr. David B. Funderburk, Ambassador
United States Embassy
AmConGen (Bush)
Bucharest, Romania
APO NY 09213 (BUH)

IN RE: MRS. MARIA GAVRILOVICI
ANA DANIELA GAVRILOVICI
IOAN GABRIEL GAVRILOVICI
Loc. Arad
Str. Calea Romanilor nr. 13-15
Jud. Arad codd 2900
Arad, Romania

Dear Ambassador Funderburk:

The Reverend Pavel Gavrilovici has contacted my office regarding his sister and his children, captioned above. He related that he has petitioned for them, but as yet they have not been issued visas. I have enclosed correspondence relating to his petition.

Miss Gavrilovici is single, she was born in May 31, 1926. She is a devout Baptist and has suffered religious persecution because of her beliefs. Miss Gavrilovici has worked with the Romanian Christian Committee Defense of Religious Freedom, doing mission work.

Rev. Gavrilovici is also very anxious to be reunited with his children.

Every consideration given their visa petitions will be gratefully appreciated.

Please keep my Cleveland office advised of the progress of this matter.

Sincerely,
Mary Rose Oakar
Member of Congress

MRO/fr
Enclosures⁸

XVI
COMMISSION ON
SECURITY AND COOPERATION IN EUROPE
Congress of the United States
Washington, D.C. 20515

DANTE B. FASCELL
Chairman
ROBERT DOLE
Co-Chairman

R. Spencer Oliver
Staff Director
Samuel G. Wise
Deputy Staff Director

⁸ Aceasta este o copie.

237 House Office Building, Annex 2
(202) 225-1901

March 25, 1985

The Honorable Mary Rose Oakar
523 Federal Court Building
215 Superior Ave.
Cleveland, Ohio 44114

Dear Representative Oakar:

Thank you for your letter regarding the plight of the Tirlescu, Baloni and Dragu families in Romania.

As you may know, the Commission was established by the U.S. Congress as an independent advisory agency mandated to monitor and encourage implementation of all provisions of the Helsinki Final Act by all signatory states. Accordingly, the Commission has repeatedly informed the Romanian government of the deep concern generated in the U.S. Congress by the various problems encountered by individuals and groups seeking to profess and practice their religion.

Once we are informed of the status of these families by the U.S. Consulate in Bucharest, the Commission will take every appropriate opportunity to press for the resolution of their cases.

Please be assured that the Commission will continue to do all it can to ensure that Romania's believers are accorded their rights under the Helsinki and Madrid accords.

Sincerely,
Dante B. Fascell
Chairman

DBF/jdm

XVII
COMMISSION ON
SECURITY AND COOPERATION IN EUROPE
Congress of the United States
Washington, D.C. 20515

ALFONSE M. D'AMATO
Chairman
STENY H. HOYER
Co-Chairman

Michael R. Hathaway
Staff Director

Samuel G. Wis
Deputy Staff Director
Mary Sue Hafner
General Counsel

237 House Office Building, Annex 2
(203) 225-1901

May 29, 1985

Paul Dragu
2227 Buena Vista Ave. #B
Walnut Creek, CA 94596
Dear Mr. Dragu:

The Commission on Security and Cooperation in Europe monitors compliance by signatory states with the family reunification provisions of the Helsinki Final Act. Therefore, we are concerned about the restrictions that the Romanian Government imposes on citizens who seek to exercise their fundamental right to emigrate to countries that are willing to accept them.

However, problems associated with obtaining entry permission from receiving countries are beyond the purview of the Final Act. The Commission has no authority to intervene on behalf of individuals who have difficulty entering the United States. That is under the jurisdiction of the Department of State and the U.S. Immigration and Naturalization Service.

The Commission is aware that a cutback in the special Third Country Processing (TCP)

program has resulted in a backlog of cases involving Romanian citizens who wish to come to the United States and is causing undue hardship. As a humanitarian gesture, we have expressed our concern to the State Department, which is looking into the problem to see what can be done.

In regard to your particular case, I suggest that you contact the U.S. Consulate in Bucharest. The address is as follows:

Philip S. Covington, Consul
AMCONGEN (BUCH)
APO New York 09757

Sincerely yours,
ALFONSE M. D'AMATO
Chairman

AMD/od

XVIII

Congress of the United State
House of Representatives
Washington, DC 20515

MARY ROSE OAKAR
20th District, Ohio
Washington Office:
2436 Rayburn House Office Building
Washington, DC 205 15
(202) 225-5871

Committees:
Banking, Finance and Urban Affairs
Post Office and Civil Service
Chair, Subcommittee on Compensation
and Employee Benefits

Select Committee on Aging
Chair, Task Force on Social Security and Women
Committee on House Administration
Chair, Task Force on Libraries and Memorials

District Office:
523 Federal Court Building
215 Superior Avenue
Cleveland, OH 44114-1281:
(216) 522-4927

Secretary, Democratic Caucus
Whip at Large

June 13, 1985

Mr. and Mrs. Petru Cocîrțeu
P.O. Box 3192
Kent, Ohio 44240
Dear Mr. Cocîrțeu:

Thank you for keeping me informed about continuing religious persecution in Romania. The courage and steadfastness of believers in Romania is inspiring. These people deserve our support and assistance. As you may know, I have expressed my concern to Romanian authorities and to the U.S. Congressional Helsinki Commission. The plight of Romania believers, as well as others in Eastern Europe who are struggling for their rights, was brought up by U. S. negotiators at the Helsinki Human Rights Conference that was held recently in Ottawa, Canada. I appreciate the time you take to let me know about developments in Romania. Although our influence on Romanian officials is not as great as we would like, it is important that all of us continue to speak out, to let officials know of our opposition to repression and to let the victims know we support them.

Sincerely,
Mary Rose Oakar
Member of Congress

MRO:af:cm

XIX
COMMISSION ON SECURITY
AND COOPERATION IN EUROPE
Congress of the United States
Washington, D.C. 20515

ALFONSE M. D'AMATO
Chairman
STENY H. HOYER
Co-Chairman
June 24, 1985
Wilbur C. Ellsworth, Pastor
Grace Baptist Church of Kent
5915 Rhodes Road
Kent, Ohio 44240
Dear Pastor Ellsworth:

Michael R. Hathaway
Staff Director
237 House Office Building, Annex 2
(202) 225-1901

Thank you for your letter regarding the plight of Christians in Romania.

As you know, the Commission was established by the U.S. Congress as an independent advisory agency mandated to monitor and encourage implementation of all provisions of the Helsinki Final Act by all signatory states, including those on religious liberty. Accordingly, both within the context of the annual Most Favored Nation review and of the Helsinki process, the Commission has repeatedly informed the Romanian Government of the deep concern generated in both the U.S. Congress and among concerned citizens about the difficulties facing believers seeking freely to profess and practice their religion in Romania.

By its adoption in September 1983 of the Madrid Concluding Document of Helsinki signatory states, Romania further pledged to „take action necessary to ensure the freedom of the individual to profess and practice, alone or in community with others, religion or belief acting in accordance with the dictates of his own conscience”.

The U.S. delegation to the recently concluded Ottawa Human Rights Experts Meeting of Helsinki signatory countries, which included members of this Commission, raised the situation of religious believers in Romania both privately and publicly. Enclosed is a copy of a recent speech by Ambassador Richard Schifter of the U.S. delegation on this subject.

Please be assured that the Commission will continue to do all it can to ensure that Romania's believers are accorded their rights under the Helsinki and Madrid agreements.

Sincerely,
James McDonald
Staff Member

Enclosure

XX
COMMISSION ON SECURITY
AND COOPERATION IN EUROPE
Congress of the United States
Washington, D.C. 20515

ALFONSE M. D'AMATO
Chairman
STENY H. HOYER
Co-Chairman

Michael R. Hathaway
Staff Director
Samuel G. Wise
Deputy Staff Director
Mary Sue Hafner
General Counsel
237 House Office Building, Annex 2
(202) 225-1901

September 25, 1985

NOTIFICATION OF COMMISSION ACTION

The Commission on Security and Cooperation in Europe received notification from American Consular officials in Bucharest that there is no (or insufficient) record at the U.S. Embassy of the following Romania - U.S. human contacts case which is of concern to you:

Gavril TÎRLESCU and family

The Commission is unable to give unqualified support to any case involving a potential immigrant to the United States whose eligibility for entry into this country under the terms of the U.S. Immigration and Nationality Act has not yet been favorably determined.

So that the eligibility of the prospective immigrant(s) of concern to you may be determined, the Commission has asked U.S. Consular officials in Bucharest to invite him/them to come to the Embassy for the required interview.

In the event that we receive officials word that the prospective immigrant(s) indeed is/are eligible for entry into the United States, the Commission will be very pleased to give the case its full support.

XI

COMMISSION ON SECURITY
AND COOPERATION IN EUROPE

Congress of the United States
Washington, D.C. 20515

ALFONSE M. D'AMATO

Chairman

STENY H. HOYER

Co-Chairman

Mary Sue Hafner

Michael R. Hathway

Staff Director

Samuel G. Wise

Deputy Staff Director

General Counsel
237 House Office Building, Annex 2
(202) 225-1901
September 27, 1985

NOTIFICATION OF COMMISSION ACTION

The Commission on Security and Cooperation in Europe is pleased to inform you that, per our request, Consular officials in the U.S. Embassy in Bucharest have recently reported to us on the United States under the terms of the U.S. Immigration and Nationality Act:

Pavel DRAGU and family*

Consequently, the case has been added to the Commission's Romania-U.S. list which is regularly presented to the Romanian government. We will continue to present this case until it is favorably resolved.

Be so kind as to keep the Commission informed should you learn of any new developments in the case. So that we may render you prompt assistance, be sure to include on all future correspondence with the Commission the full names of the prospective emigrant(s) from Romania and your full name and address in the United States.

Please be assured that Commission will continue to take every appropriate opportunity to facilitate the resolution of this case.

(* Based on information we've received from the U.S. Consulate in Bucharest, Pavel Dragu's parents – Solomon and Brîndușa – are not registered with the Embassy. Until we learn from the Embassy that they are registered, the Commission cannot support their case.)

XXII

COMMISSION ON SECURITY
AND COOPERATION IN EUROPE

Congress of the United States

Washington, DC 20515

Oct<ober> 3⁹

To Whom it May Concern:

Enclosed is a Notification of Commission Action concerning two cases which we have received from your office in the past. Could you please send them on to those who are interested in their respective cases? Thank you for your interest in this matter.

Sincerely,
James McDonald
Staff Member

XXIII
United States Senate
Washington, D.C. 20510
June 30, 1986

Mr. And Mrs. Petru Cocîrțeu
6453 Waterloo Road
Atwater, Ohio 44201

Dear Mr. and Mrs. Cocîrțeu:

Congratulations on recently becoming an American citizen! I hope you will not hesitate to let me know how I can assist you.

I invite you to stop in my office whenever you are in the Nation's Capitol.

Best regards.

Sincerely,
John Glenn
United States Senator

JG/pb

XXIV
UNITED STATES DEPARTMENT OF STATE
Washington, D.C. 20520
February 26, 1987

Robert G. Wood, Pastor
C/o Petru Cocîrțeu
Community Bible Church
P.O. Box 73
Williamstown, Ohio 45897

Dear Reverend Wood:

I am writing in response to your letter to the President concerning the situation of four individuals – Gavril Târlescu, Pavel Dragu, Ioan Gherman, and Florian Nicolau – who have been arrested in Romania.

Our Embassy in Bucharest recently was in contact with the families of Mr. Târlescu and Mr. Dragu and confirmed that all four of the men currently are imprisoned at Drobeta-Turnu Severin, in southwestern Romania, and are on trial for attempting to leave the country illegally. They were arrested on November 25, 1986, near the Romanian-Yugoslav border.

We understand that the wives of the four men have been able to visit them in prison. One visit per month is allowed. The wives have also been present at all court appearances thus far. Three of the men are said to be in good health; Dr. Gherman reportedly is suffering from hepatitis.

The Târlescu and Dragu families had earlier applied to the Romanian Government for permission to emigrate and had contacted our Embassy seeking entry into the United States if they were allowed to leave Romania. They have approved for inclusion in the Embassy's „Third Country Processing” (TCP) Refugee Program. However, no further progress can be made until they receive approval from the

⁹ Data scrisorii a fost adăugată mai târziu.

Romanian authorities for emigration. The Embassy has intervened many times with the Romanian Government on behalf of both families, seeking to speed up this approval. We intend to monitor and work on these cases until they are favorably resolved. I hope that we also may be able to provide some assistance to Dr. Gherman and Dr. Nicolau. We will continue to press the Romanian Government to live up to its international commitment regarding human rights and religious freedom.

Sincerely,

Martin A. Wenick

Director, Office of Eastern European and Yugoslav Affairs

Human rights and religious freedom in Romania. An American perspective (1981-1987) Summary

The moment that Romania entered the sphere of communist domination, human rights and religious freedom became a contentious subject between a totalitarian ideology and the identity of a nation who cannot be denied its spiritual past. The Romanian communist authorities led a step by step assault on all religious confessions practiced by Romanians, prohibiting various denominations, suspending or destroying numerous places of worship, eliminating religion from schools and culture, opposing ones religious practices, etc. As could be expected in these circumstances, open confrontations ensued between the faithful and the communist authorities, reaching the point of investigations, arrests and sentencing, even with the help of some religious leaders.

Petru Cocîrteu became known in the Baptist Community in 1978 when he signed the founding declaration of the Romanian Christian Committee for the Defense of Religious Freedom and Conscience. The communist authorities arrested him, imprisoned him and subsequently forced him to leave the country. After coming to the USA in 1981, he initiated a campaign to inform American officials of violations of human rights and religious freedoms in Romania. His pleas were addressed to those in high levels of government and administration. Many of the officials contacted responded in writing, implicating themselves in trying to get the communist authorities in Bucharest to accept concessions in regards to the intolerable totalitarian state in Romania.

The letters received between 1981 and 1987, from then Vice President of the US George Bush, from various senators and other members of government both American and European are made public, offering those interested, precious insight into the political and religious reality of a communist country. Each of the 24 letters that we are offering those interested, have become a document whose scientific value is uncontestable. Without such documents Romania's communist history cannot be wholly told. Besides the information that the aforementioned letters offer us, they propose an American perspective on the subject at hand.

Various historians, diplomats from the USA, England, France and Romania have written about the activity, carried out between the years 1981-1987, by Professor Petru Cocîrteu.